U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobců: **a) Ing. S. Š., b) B. Š.,** zastoupení J. B., zmocněnkyní, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy,** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, č. j. MHMP 39519/2020, sp. zn. S-MHMP 1628175/2019/STR, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 37/2020, o návrhu žalobců na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobci **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Žalobci (dále „navrhovatelé“) se domáhají určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 37/2020 spatřují průtahy, jelikož v ní více než 9 měsíců od podání žaloby nebylo rozhodnuto. Zdůrazňují, že na základě žalobou napadeného rozhodnutí bylo započato s výstavbou sousední nemovitosti a je nezbytné, aby bylo ve věci rozhodnuto v přiměřené lhůtě, jinak bude rozhodnutí soudu ryze akademické. Uvedené platí tím spíše, že žalobě nebyl přiznán odkladný účinek. Navrhují, aby Nejvyšší správní soud městskému soudu uložil vydat rozhodnutí ve věci samé do 60 dnů od právní moci usnesení.

[2] Městský soud k návrhu uvedl, že postupuje podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v současnosti vyřizuje spisy z roku 2017 a 2018 a v nynější věci neshledal zákonem předpokládané ani jiné závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci.

II. Podstatný obsah spisu městského soudu

[3] Navrhovatelé podali dne 23. 3. 2020 k poštovní přepravě žalobu ve shora uvedené právní věci a spojili s ní návrh na přiznání odkladného účinku. Oba návrhy byly odůvodněny, byl v nich uveden petit a nechybělo ani označení osoby zúčastněné na řízení. K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí. Podání bylo doručeno dne 25. 3. 2020 na pracoviště Spálená a dne 26. 3. 2020 na pracoviště Slezská (žalobci evidentně z opatrnosti podali žalobu na obě pracoviště městského soudu, pozn. NSS).

[4] Městský soud následně usneseními a přípisy ze dne 8. 4. 2020 vyzval navrhovatele k úhradě soudních poplatků za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku, poučil je o složení senátu, který věc projedná a rozhodne, a o možnosti namítat podjatost jeho členů. Žalovanému zaslal žalobu a návrh na přiznání odkladného k účinku, vyzval jej k vyjádření ve lhůtě 7 dnů a předložení správního spisu v téže lhůtě. Stejně jako navrhovatele jej poučil o složení senátu a možnosti namítat podjatost a dále jej vyzval ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání v intencích § 51 s. ř. s. (č. l. 52).

[5] Téhož dne bylo soudu doručeno doplnění žaloby (argumentace k jednomu z uplatněných žalobních bodů).

[6] Dne 15. 4. 2020 bylo doručeno vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku se sdělením, že výzvě k vyjádření k žalobě ve lhůtě 7 dnů není schopen vyhovět a vyjádření došle po obdržení spisového materiálu od stavebního úřadu (správního orgánu prvního stupně). K podání bylo připojeno napadené rozhodnutí s kopiemi doručenek navrhovatelům.

[7] Dne 17. 4. 2020 bylo doručeno podání stavebníka M Capital s. r. o., z jehož obsahu je zřejmé, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení a že bude v řízení zastoupena advokátem. Následně dne 22. 4. 2020 bylo městskému soudu doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení k návrhu na přiznání odkladného účinku s přílohami.

[8] Městský soud o návrhu rozhodl usnesením ze dne 27. 4. 2020, č. j. 8 A 37/2020 – 87, jímž žalobě odkladný účinek nepřiznal.

[9] Ve spise následují záznamy o složení soudních poplatků (2 x 4 000 Kč) na účet městského soudu dne 29. 4. 2020 a dne 5. 5. 2020.

[10] Dne 7. 5. 2020 bylo doručeno vyjádření žalovaného k žalobě a dne 12. 5. 2020 byl připojen správní spis (přílohová obálka je na č. l. 107, správní spis nicméně nebyl Nejvyššímu správnímu soudu se soudním spisem doručen).

[11] V soudním spise následuje záznam o nahlédnutí do spisu navrhovatelkou a), respektive osobou jí k tomu zmocněnou, a to ze dne 14. 5. 2020.

[12] Přípisy ze dne 19. 5. 2020 městský soud vyzval navrhovatele k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a doslal jim na vědomí vyjádření žalovaného k žalobě (č. l. 110 a 111).

[13] Dne 29. 5. 2020 bylo soudu doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě s přílohou. Vyjádření bylo zasláno na vědomí oběma navrhovatelům i žalovanému (viz č. l. 123 a připojené doručenky).

[14] Dne 22. 6. 2020 bylo soudu doručeno oznámení o zastoupení navrhovatelů zmocněnkyní spolu s plnou mocí, dále vyjádření navrhovatelů a znalecký posudek, kterým dokládali svá tvrzení. Vyjádření bylo dle připojených doručenek zasláno žalovanému i osobě zúčastněné na řízení.

[15] Také dne 14. 7. 2020 bylo soudu doručeno vyjádření navrhovatelů, které bylo dle připojených doručenek zasláno žalovanému i osobě zúčastněné na řízení.

[16] Ve spise následuje záznam o nahlédnutí do spisu substitutem zástupce osoby zúčastněné na řízení ze dne 19. 8. 2020.

[17] Dne 5. 10. 2020 bylo doručeno podání navrhovatelů, jímž urgovali rozhodnutí ve věci.

[18] Dne 13. 10. 2020 bylo doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení, které bylo dle následného referátu doručeno zmocněnkyni navrhovatelů a žalovanému (doručenky nicméně ve spise chybí).

[19] Dne 3. 12. 2020 byl doručen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, další návrh na přiznání odkladného účinku žaloby a vyjádření navrhovatelů k věci samé.

[20] Městský soud v návaznosti na posledně uvedená podání usneseními a přípisy ze dne 8. 12. 2020 vyzval navrhovatele k úhradě soudních poplatků za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (č. l. 163 a 164), návrh zaslal žalovanému k vyjádření ve lhůtě 15 dnů (č. l. 165), navrhovatelům sdělil, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu bude předložen Nejvyššímu správnímu soudu (č. l. 166) a následně tak učinil.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[21] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[22] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony předcházející rozhodnutí věci, ale stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné je, aby v tomto stavu soud neudržoval řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje právě dle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[23] V nynější věci nejde o návrh, který by měl městský soud projednat a rozhodnout přednostně podle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. či § 56 odst. 1, věty za středníkem, s. ř. s. Nejvyšší správní soud považuje v této souvislosti za vhodné výslovně zmínit, že ve shodě s městským soudem neshledává závažné důvody pro přednostní projednání věci (§ 56 odst. 1, věta za středníkem, s. ř. s.). Lze mít pochopení pro snahu navrhovatelů o brzké projednání a rozhodnutí z důvodu probíhající výstavby, podobné důvody se nicméně ve stavebních věcech pravidelně objevují, přesto zákonodárce nestanovil pravidlo, podle kterého by tyto věci měly být přednostně projednány a rozhodnuty. Žádné zvláštní důvody, které by nynější věc odlišovaly od jiných stavebních věcí, přitom ze spisu neplynou a navrhovatelé neuvádějí. Závažné důvody k přednostnímu projednání a rozhodnutí tedy nebyly dány.

[24] Ve vztahu ke kritériím podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích uvádí Nejvyšší správní soud následující.

[25] Nynější věc je středně složitá. Jde o standardní stavební věc, žalobní argumentace není nijak nadprůměrně rozsáhlá (byť navrhovatelé zasílají soudu relativně velké množství podání). Na druhou stranu lze očekávat objemnější správní spis a navrhovatelé připojili k důkazu znalecký posudek, nelze tedy vyloučit na poměry správního soudnictví složitější dokazování (potřebu provedení důkazu znaleckým posudkem nicméně nelze v této fázi předjímat).

[26] Na základě obsahu podání navrhovatelů a úsilí, které vkládají do obrany svých práv, má Nejvyšší správní soud za to, že je pro ně předmět řízení významnější, než je průměrné. Považuje nicméně za důležité zdůraznit, že stavební věci jsou účastníky řízení běžně vnímány významněji, v rámci celku jde tedy o významnost lehce nad průměrem. Byť navrhovatelé evidentně pociťují význam nynější věci jako značný, z objektivního pohledu jej nelze považovat za natolik významný jako např. spor o sociální dávky osoby, která se nachází v zásadním materiálním nedostatku, nebo spor o proplacení léčby vážně nemocnému člověku.

[27] Z pohledu efektivity průběhu řízení lze negativně hodnotit, že navrhovatelé společně s podáním žaloby nezaplatili soudní poplatek. Z výše uvedeného je nicméně zřejmé, že se tato skutečnost v konečném důsledku neprojevila na délce řízení.

[28] K procesnímu postupu městského soudu lze uvést, že ve věci průběžně činí procesní úkony směřující k přípravě věci k projednání a rozhodnutí, jak je zřejmé z výše podaného přehledu. Lze mít určité výhrady k jeho postupu ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení (absence výzvy potenciálním osobám zúčastněným na řízení podle § 34 odst. 2 s. ř. s., nedoslání vyjádření žalovaného, obdrženého 7. 5. 2020, již přihlášené osobě zúčastněné na řízení, nedoslání nového návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě již přihlášené osobě zúčastněné na řízení), podstatné však je, že v souhrnu za dobu trvání řízení (cca tři čtvrtě roku) učinil poměrně velké množství procesních kroků a tyto kroky činil průběžně, dle potřeby.

[29] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že neshledává problém v tom, že městský soud doposud nedoslal žalovanému a osobě zúčastněné na řízení poslední vyjádření ve věci samé (podání doručené dne 3. 12. 2020). Městský soud logicky činil kroky potřebné k brzkému rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku a následně bezodkladně postoupil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu; § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích k tomu stanovuje lhůtu 5 dnů. Za těchto okolností nebylo z pohledu hladkého a efektivního průběhu řízení nezbytné, aby dosílal též vyjádření ve věci samé, a může tak učinit po rozhodnutí zdejšího soudu o návrhu na určení procesního úkonu.

[30] Městský soud v rámci řízení jako celku činil procesní úkony v přiměřených lhůtách a Nejvyšší správní soud proto neshledal průtahy v procesní přípravě věci k projednání a rozhodnutí.

[31] Vzhledem k tomu, že věc je k projednání a rozhodnutí v zásadě připravena, považuje za vhodné vyjádřit se též k tomu, zda v tomto stavu nebylo řízení ponecháno po nepřijatelně dlouho dobu, a to v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[32] Po jejich komplexním zhodnocení dospěl k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný.

[33] Od doby, kdy městský soud obdržel žalobu, uplynulo přibližně tři čtvrtě roku a soud v této době v zásadě činil procesní úkony tak, aby se řízení v rozumné době dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Jedná se o věc střední složitosti. Byť navrhovatelé svými kroky podstatně neovlivnili délku řízení, jedná se o věc pro ně jen mírně nadprůměrného významu a po porovnání s délkou doby, po kterou je řízení vedeno, nelze v tuto chvíli dospět k závěru, že ve věci dochází k průtahům s rozhodnutím věci.

[34] Na podporu tohoto závěru lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). Byť se Nejvyšší správní soud do značné míry brání naznačené paušalizaci a zdůrazňuje nutnost zohledňování všech okolností posuzovaného případu, v nyní posuzované věci lze konstatovat, že řízení před městským soudem nedosáhlo délky, kterou by bylo možné označit za nepřiměřenou.

IV. Náklady řízení

[35] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu